

eksempelvis filmverdenen til at tænke på, og det er, at flere og flere af de film, vi ser i dag, er en moderne form for Morten Korch-film. Det er udmærket, de er gode, og vi griner, og vi har det godt, men vi skal passe på, at man ikke får ensretning inden for de forskellige kunstretninger.

I forslaget til ændring af teaterabonnementsordningen kan jeg også se nogle gode, positive takter i Socialdemokratiets forslag.

Der er dog én ting, jeg vil slå fast med syv-tommersøm, og det er, at hvis amterne skal ind og administrere en teaterabonnementsordning, skal det ikke ske via bloktilskuddene. Det skal ikke ske ved, at man i de her årlige kommuneaftaler, at man skal bruge en vis sum penge til teaterabonnementsordninger, og folk så tror på, at det står ved magt. De skal hegnes ind med store, dejlige egetræshegnspele, sådan at det ikke kan misforstås, hvad pengene skal bruges til.

Vi har set det inden for biblioteksverdenen, hvor vi i tillid til hinanden lavede en ordning, hvor kommunerne skulle bruge en vis sum penge til udvikling af folkebibliotekerne, og nu ligger pengene og roder rundt på asfalten og andre steder i kommunerne. Så det er helt afgørende for SF.

Afslutningsvis vil jeg så sige med hensyn til udspillet her, som vi støtter, begge forslagene, men også til ministeren og ministerens oplæg til, at der som opfølgning på teaterkonferencen i juni måned vil komme en invitation til et bredt samarbejde om en ny revision af teaterloven, at SF gerne medvirker til at indgå i forhandlingerne om en ny teaterlov.

Kl. 15.50

Fru Ester Larsen fandt det fornødent ligesom, ikke truende, men dog trods alt at stå lidt fremadlænet i nærheden af mikrofonen, så det var helt sikkert, at det blev protokolleret, at man nok skulle tage udgangspunkt i, at den økonomi, der nu engang var, den var der – og ikke mere. Så vil jeg gerne sige, også til inspiration for ministeren, som jo i de kommende uger drøfter bevillingerne til Kulturministeriet for det kommende år, at det ikke skal skorte på støtte fra SF's side i forsøget på at tilføre flere midler til teaterområdet.

Jeg synes, at de beløb, som Socialdemokraterne har foreslået, omkring 25 mio. kr. til abonnementsordning og 20 mio. kr. til udvikling, i hvert fald ikke er overbud for at sige det mildt. Det er nok minimum det, der er behov for.

Så skal jeg også af hensyn til den parlamentariske orden meddele på vegne af Enhedslisten,

at de også ønsker at udtrykke sig positivt om de af Socialdemokratiet fremsatte beslutningsforslag. Dette være hermed gjort.

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg synes, at debatten i dag er begyndelsen på en meget vigtig proces, der nu skal give os afsæt og mulighed for at sætte ord på, hvad vi vil med dansk teater i fremtiden. Derfor imødekommer jeg i allerhøjeste grad Socialdemokraternes initiativ til at få sat debatten i gang. Samtidig er det naturligvis positivt at høre, at kulturministeren endelig selv tager initiativ på området i handling og ikke kun i ord.

Behovet for en gennemgribende revision af teaterloven var allerede tydeligt i 1999, så selv om jeg imødekommer Socialdemokratiets initiativ, så må jeg også samtidig sige, at det stadig væk er en gennemgribende reform, vi har brug for. Det er jo ikke lige det, beslutningsforslaget lægger op til, selv om det er en begyndelse.

En reform tager tid og bør ske på baggrund af en proces, hvor såvel eksperter, teater- og fagfolk, teatergængere og de, som vi skal have til at gå i teateret, inddrages.

En ny teaterlov må ikke blive et eliteprojekt, men skal derimod vise indsigt i og forståelse for de arbejdsvilkår, som teaterlivet arbejder under, ikke mindst de forskellige virkeligheder, der danner rammen for de individuelle teatre i såvel hovedstaden som ude i landet.

En kommende teaterlov bør måske i endnu højere grad, end der lige lægges op til i beslutningsforslaget, reformere teaterstrukturen, således at der sker en skarp profilering af hvert enkelt teater.

I dag er det alt for enslydende, hvad teatrene sætter på programmet, og ofte dækker repertoiret lidt af det hele for at undgå de gabende tomme sæder. Jeg tror, det er det, fru Jytte Andersen flere gange har sagt: De vælger midterbanen.

Vi skal have mere markante teatre og et mere varieret, alsidigt teaterliv, hvilket også er en gennemgående tanke i forslaget. Vi skal ikke fortsætte med små justeringer. Det er ikke acceptabelt, hverken over for den danske teaterverden eller de mennesker, hvis arbejdsliv teaterloven udstikker rammerne for.

Lad os nu turde, lad os få mod til med denne her proces at tænke nyt, hvor vi ikke freder noget på forhånd. Der er brug for helhedstænkning, og ved at se på hele teatersystemet i sammenhæng vil det give os mulighed for at foretage nogle klare kulturpolitiske prioriteringer.